

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119319359
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:6119319359.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4,6,8, 816 43 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 00 681 156, právne zastúpený: Advokátska kancelária Martin Pavle s.r.o., so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: Dobrá cesta, Pedagogicko-psychologická poradňa, J. Curie 3760/2, 058 01 Poprad, IČO: 37 790 986, právne zastúpený: Advokátska kancelária HKP Legal, s.r.o. , Križkova 9, 811 04 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 18.881,41 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.282,84 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 25.05.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu nevrátených finančných prostriedkov, ktoré mal žalovaný v zmysle Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného prostriedku č. 22714013015501, uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.6.2010 vrátiť, nakoľko nepreukázal ich vynaloženie v zmysle uzavretej Zmluvy. Uviedol, že on ako poskytovateľ ako žalovaný ako prijímateľ uzatvorili dňa 24.6.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného prostriedku č. 22714013015501(ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného prostriedku (ďalej len „NFP“) zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom „Vzdelávanie - základný krok k úspechu“, kód ITMS projektu:27140130155, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy DOP-SIA-2010/4.1.3/01.

2. Žalovaný nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov (zálohových platieb) v zmysle Zmluvy o NFP vo výške 18.881,41 €, preto mal tieto finančné prostriedky vrátiť. Žalobca mal poskytnúť žalovanému 95 % z celkových oprávnených nákladov na realizáciu aktivít projektu zo zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu. Vlastné zdroje bol žalovaný povinný zabezpečiť v rozsahu 5 %z celkových oprávnených výdavkov a súčasne mal znášať na vlastné náklady aj všetky neoprávnené výdavky (bod 3.1. písm. d) Zmluvy). V zmysle bodu 5.1 Zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a refundácie (čl. 16 bod 4.1 až 4.22 VZP).

3. Financovanie zálohovými platbami sa vykonáva poskytnutím tzv. zálohových platieb prijímateľovi ešte pred samotným použitím NFP na výdavky projektu. Následne prijímateľ musí zálohovými platbami

prijaté NFP použiť výlučne na úhradu oprávnených výdavkov v súlade so Zmluvou (bod 3.3 Zmluvy) a predložiť ich na kontrolu poskytovateľovi prostredníctvom tzv. zúčtovania zálohových platieb. Zálohové platby a ich zúčtovanie vykonáva prijímateľ tzv. žiadosťami o platbu (ďalej len „ŽoP“) a poskytovateľ ich kontroluje, o čom vyhotovuje záznamy z administratívnej kontroly (ďalej len „ZAK“). Zúčtovaním zálohových platieb sa prijímateľovi neposkytujú finančné prostriedky, ale sa posudzuje oprávnenosť vynaloženia NFP z poskytnutých zálohových platieb, t.j. preukazuje sa ním najmä oprávnenosť, realnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekryvanie sa výdavkov projektu. Poskytovateľ kontroluje formálnu a vecnú správnosť žiadostí o platbu (čl.16 bod 4.17 a 4.18 VZP). Zúčtovanie zálohových platieb je zamerané na výdavky, ktoré prijímateľ uhradil z poskytnutej zálohovej platby a ktorých oprávnenosť je povinný preukázať. Podmienky oprávnenosti výdavkov určuje najmä čl. 14 VZP, ale aj iné predpisy, ktorými je upravené nakladanie s NFP (viď napr. bod 5.32 Zmluvy). Oprávnenosť výdavkov posudzuje poskytovateľ aj v súlade s § 24b zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č.1828/2006. Nárok prijímateľa na príslušnú časť NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (čl.16 bod 4.15 VZP). Obdobné oprávnenie poskytovateľa vyplýva aj z §7 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z.z.

4. Žalovaný požiadal o zálohové platby a žalobca mu ich následne poskytol v celkovej výške 178.359,27 €. Podrobne v žalobe rozpísal čísla jednotlivých ŽoP, výšku schválenej platby v zmysle ZAK k zálohovej platbe, a to celkovo, ako aj sumu z rozpočtu EÚ a rozpočtu SR, dátum úhrady a výšku žalobcom poskytnutej zálohovej platby.

5. Žalovaný požiadal prostredníctvom ŽoP o zúčtovanie zálohových platieb a na základe kontroly žalobca zistil medzi výškou žalovaným uplatňovaných výdavkov v ŽoP a výškou oprávnených výdavkov financovaných z NFP je rozdiel. Kontrolou zúčtovacích ŽoP žalobca zistil, že výdavky predložené a požadované žalovaným neboli oprávnené v plnej výške tak, ako ich podrobne v žalobe rozpísal. Žalovaný zúčtoval sumu zálohových platieb iba vo výške 158.585,70 €. Nezúčtované sú finančné prostriedky v sume 19.773,57 € (rozdiel medzi zálohovými platbami a zúčtovanou sumou oprávnených výdavkov pripadajúcich na poskytnuté NFP), keďže tieto finančné prostriedky poskytnuté ako zálohové platby neboli použité v súlade so Zmluvou. Z tejto sumy žalovaný vrátil sumu 892,16 €. Zvyšnú časť nezúčtovaných finančných prostriedkov vo výške 18.881,41 € bol povinný vrátiť na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Keďže žalovaný dobrovoľne nevrátil nezúčtovanú časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4 VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť sumu vo výške 13.598,57 € Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z02 zo dňa 13.2.2015 a Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z03 zo dňa 14.3.2016 vo výške 5.282,84 €. Prvá žiadosť bola žalovanému doručená dňa 9.3.2015, druhá dňa 4.4.2016. Na základe týchto žiadostí bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu do 50. dní od ich doručenia, t.j. do 28.4.2015, resp. do 24.5.2016 v zmysle čl. 10 ods.6 VZP, čo ale neurobil. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania, keďže sa žalovaný dostal s uhradením jeho dlhu do omeškania a tiež paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia.

6. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz v zmysle žalobného petitu, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odpor, čím sa platobný rozkaz zrušil a na návrh žalobcu bola vec postúpená vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad.

7. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Mal za to, že premlčacia doba začala plynúť najneskôr odo dňa skončenia administratívnej kontroly. V rámci uvedenej kontroly mal žalobca možnosť zistiť prípadné porušenia povinností zo strany žalovaného, ktoré by odôvodňovali súdne uplatňovanie nároku na prípadné vrátenie poskytnutého NFP. Zmluvný vzťah založený Zmluvou o NFP sa spravuje Obchodným zákonníkom, ktorý stanovuje 4 ročnú premlčaciu dobu. Žalovaný mal za to, že premlčacia doba je daná samostatne ku každej ŽoP, a preto každý prípadný nárok sa bude premlčovať samostatne. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa skončenia príslušnej administratívnej kontroly ŽoP, keďže v rámci tejto kontroly mal žalobca všetky prostriedky a možnosti na to, aby kontrolu danej ŽoP vykonal riadne, t.j. premlčacia doba uplynula najneskôr uplynutím 4.rokov odo dňa skončenia uvedenej kontroly.

8. Žalovaný namietol aj nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení účinnom ku dňu podania žaloby a na ustanovenia zákona č. 528/2008 Z.z. a uviedol, že žalobca je správcom pohľadávky štátu, pričom

je oprávnený konať iba v mene štátu. Zo žaloby nič také nevyplýva, ale jednoznačne z nej vyplýva, že žalobca koná vo iba vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalovaný mal za to, že žalobca ako rozpočtová organizácia štátu a štát ako taký, sú odlišné právne subjekty. Uvedené potvrdzuje aj ustálená judikatúra, napr. rozsudok NS SR č. 2Cdo/11/2005. V danej veci sa jedná o nárok štátu, t.j. iného subjektu, než je žalobca. Keďže z dôvodu právnej úpravy obsiahnutej v kogentnom právnom predpise (zákon o pohľadávkach štátu) je nositeľom nároku štát, nemôže byť nositeľom tohto práva, a teda nemôže byť aktívne legitimovaný v tomto konaní žalobca. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31Ek/1856/2018 zo dňa 15.4.2019. Namietol tiež opodstatnenosť jednotlivých záverov administratívnej kontroly, ktoré nemajú oporu v skutkovom stave a dôvodnosť uplatneného nároku v celom rozsahu.

9. Následným písomným podaním zobral žalobca žalobu v časti istiny 13.598,57 € s prisl. späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil a zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 5.282,84 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25.5.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €, a tiež trovy konania. V tomto písomnom podaní sa zároveň vyjadril k odporu, trval na podanej žalobe po jej čiastočnom späťvzátí a svoje vyjadrenie ďalším písomným podaním doplnil. Uviedol, že podľa Zmluvy o NFP poskytovateľ poskytne prijímateľovi NFP do výšky (nie vo výške) 187.746,60 €, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu uvedených v Zmluve. Uvedená čiastka je maximálna možná výška NFP, avšak nie suma, ktorá musí byť prijímateľovi aj zaplatená, resp. na ktorú mu vznikne nárok. Žalovaný preto nemohol automaticky očakávať preplatenie celého NFP.

10. Žalobca zdôraznil, že splnil všetky podmienky na vrátenie žalovanej sumy od žalovaného, t. j. poskytol žalovanú čiastku žalovanému, nerozhodol o oprávnenosti výdavkov žalovanej čiastky (žalovaný túto čiastku nepoužil v zmysle Zmluvy o NFP) a vyzval žalovaného na ich vrátenie. Žalovaný v odpore riadne nerozporoval správnosť záverov záznamov z administratívnych kontrol a neuviedol v čom vidí konkrétny rozpor. Dôkazné bremeno existencie tvrdenej skutočnosti (v tomto prípade oprávnenosti výdavkov projektu) vždy musí preukázať tá sporová strana, ktorá danú skutočnosť tvrdí, nie sporová strana, ktorá danú skutočnosť popiera (negatívna dôkazná teória). Žalovaný pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že žalobca rozhodol o oprávnenosti výdavkov a ani nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle Zmluvy o NFP. Žalobcovi nie je zrejmé, ktoré výdavky žalovaný považuje za oprávnené, t.j. že boli vynaložené v súlade so Zmluvou o NFP.

11. K vznesenej námietke premlčania žalobca poukázal na Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 05.03.2020, č. k. 28Cb/41/2019 - 445 a uviedol, že k premlčaniu nároku žalobcu na vrátenie žalovanej sumy 5.282,84 € nedošlo. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z03 zo dňa 14.3.2016 bola doručená žalovanému dňa 4.4.2016. Na základe tejto žiadosti bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu do 50. Dní od jej doručenia (čl. 10 ods. 6 VZP), t.j. do 24.5.2016. Splatnosť vrátenia dlžnej sumy je viazaná na žiadosť o vrátenie.

12. K námietke nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu uviedol, že Zmluvu o NFP uzatvoril so žalovaným žalobca a nie Slovenská republika. Pri špecifikácii poskytovateľa ako zmluvnej strany nie je uvedená Slovenská republika, v mene ktorej koná žalobca, ale iba žalobca. Jedná sa teda o pohľadávku zo záväzkového vzťahu, do ktorého žalobca vstúpil vo vlastnom mene. Logickým záverom teda je, že oprávneným na podanie žaloby je žalobca. Ako zmluvná strana by mal mať možnosť uplatniť si vo vlastnom mene nároky zo Zmluvy o NFP. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.12.2016 sp. zn. 8Cob/153/2013, na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.10Co/186/2012, rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf/118/2013 zo dňa 1.7.2014, Uznesenie ÚS SR z 1.4.2015 sp. zn. II. ÚS/219/2015-20, Uznesenie NS SR z 28.4.2014 sp. zn. 3Cdo/241/2012, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28.2.2017 sp. zn. 3Co/289/2015 (na podporu svojich tvrdení, z ktorých aj citoval), ako aj na množstvo ďalších súdnych rozhodnutí a na príslušné ustanovenia zákona o pohľadávkach štátu a zákona o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva.

13. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu sa pridržiaval písomných vyjadrení, ktoré súdu doručili. Krátkou cestou predložil tri rozsudky Krajského súdu v Prešove, a to sp. zn. 5Cob/2/2022 zo dňa 12.4.2022, 9Co/40/2020-1272 zo dňa 13.5.2021 a 3Cob/50/2020-583 zo dňa 19.11.2020. Uviedol, že vo všetkých týchto konaniach bol rovnaký právny zástupca žalovaného ako je v tomto konaní t.j. JUDr. Žoldoš, v týchto konaniach používal rovnakú právnu argumentáciu, avšak tejto nebolo vyhovené. Žiadal

vydať rozsudok v zmysle žalobného petitu a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Právny zástupca žalovaného sa nariadeného súdneho pojednávania s ospravedlnením kvôli kolízii s iným úradným úkonom nezúčastnil a žiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti a neprítomnosti žalovaného.

14. Súd v predmetnej veci už rozhodol rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 14.9.2020, ktorým I. výrokom konanie so sumy 13.598,57 s prísl. zastavil, II. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.282,84 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25.5.2016 do zaplataenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € a III. výrokom priznal žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania. Proti rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Prešove Uznesením 8Co/8/2021-500 zo dňa 29.3.2021 zrušil rozsudok pre zmeškanie s výnimkou výroku I. o zastavení konania a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom konania teda po zrušení a vrátení veci súdu prvého stupňa už len istina s príslušenstvom po čiastočnom späťvzati žaloby a právoplatnom zastavení konania v tejto časti, teda do sumy 13.598,57 s prísl..

15. Z výsledkov vykonaného dokazovania, zo Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z 2714013015501 zo dňa 24.6.2010, zo Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, zo Žiadostí o platbu, zo Záznamov z administratívnej kontroly, z početnej judikatúry všeobecných súdov, ako aj Ústavného súdu SR v obdobných veciach, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že žalobca ako poskytovateľ a žalovaný ako prijímateľ uzatvorili dňa 24.6.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného prostriedku č. 22714013015501. Predmetom Zmluvy bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí NFP zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom „Vzdelávanie - základný krok k úspechu“, kód ITMS projektu:27140130155, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy DOP-SIA-2010/4.1.3/01.

16. Podľa čl. 3 bod 3.1.písm. c),d) poskytovateľ mal poskytnúť prijímateľovi 95 % z celkových oprávnených nákladov na realizáciu aktivít Projektu zo zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu. Vlastné zdroje bol prijímateľ povinný zabezpečiť v rozsahu 5 % z celkových oprávnených výdavkov a súčasne mal znášať na vlastné náklady aj všetky neoprávnené výdavky. V zmysle čl. 5 bod 5.1 Zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a refundácie s poukazom na čl. 16 bod 4.1 až 4.22 (ďalej len „VZP“).

17. Financovanie zálohovými platbami sa vykonáva podľa Zmluvy poskytnutím tzv. zálohových platieb prijímateľovi ešte pred samotným použitím NFP na výdavky Projektu. Následne prijímateľ mal zálohovými platbami prijaté NFP použiť výlučne na úhradu oprávnených výdavkov v súlade so Zmluvou (bod 3.3 Zmluvy) a predložiť ich na kontrolu poskytovateľovi prostredníctvom tzv. zúčtovania zálohových platieb. Zálohové platby a ich zúčtovanie vykonáva podľa Zmluvy prijímateľ tzv. žiadosťami o platbu a poskytovateľ ich kontroluje, o čom vyhotovuje záznamy z administratívnej kontroly. Zúčtovaním zálohových platieb sa prijímateľovi neposkytujú finančné prostriedky, ale sa posudzuje oprávnenosť vynaloženia NFP z poskytnutých zálohových platieb, t.j. preukazuje sa ním najmä oprávnenosť, realnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekryvanie sa výdavkov projektu. Poskytovateľ kontroluje formálnu a vecnú správnosť žiadostí o platbu v zmysle čl.16 bod 4.17 a 4.18 VZP. Zúčtovanie zálohových platieb je zamerané na výdavky, ktoré prijímateľ uhradil z poskytnutej zálohovej platby a ktorých oprávnenosť je povinný preukázať(dôkazné bremeno je teda na prijímateľovi NFP). Podmienky oprávnenosti výdavkov určuje najmä čl. 14 VZP, ale aj iné predpisy, ktorými je upravené nakladanie s NFP, aj napr. bod 5.32 Zmluvy. Oprávnenosť výdavkov posudzuje poskytovateľ aj v súlade s § 24b zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č.1828/2006. V zmysle čl.16 bod 4.15 VZP nárok prijímateľa na príslušnú časť NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu. Obdobné oprávnenie poskytovateľa vyplýva aj z §7 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z.z.

18. Žalovaný požiadal o zálohové platby a žalobca mu ich následne poskytol v celkovej výške 178.359,27 €. Podrobne v žalobe rozpísal čísla jednotlivých ŽoP, výšku schválenej platby v zmysle ZAK k zálohovej platbe, a to celkovo, ako aj sumu z rozpočtu EÚ a rozpočtu SR, dátum úhrady a výšku žalobcom poskytnutej zálohovej platby. Prostredníctvom ŽoP žalovaný požiadal o zúčtovanie zálohových platieb a na základe kontroly žalobca zistil medzi výškou žalovaným uplatňovaných výdavkov v ŽoP a výškou oprávnených výdavkov financovaných z NFP je rozdiel. Kontrolou zúčtovacích ŽoP žalobca zistil, že

výdavky predložené a požadované žalovaným neboli oprávnené v plnej výške tak, ako ich podrobne v žalobe rozpisal. Žalovaný zúčtoval sumu zálohových platieb iba vo výške 158.585,70 €. Nezúčtované sú finančné prostriedky v sume 19.773,57 € (rozdiel medzi zálohovými platbami a zúčtovanou sumou oprávnených výdavkov pripadajúcich na poskytnuté NFP), keďže tieto finančné prostriedky poskytnuté ako zálohové platby neboli použité v súlade so Zmluvou. Z tejto sumy žalovaný vrátil sumu 892,16 €. Zvyšnú časť nezúčtovaných finančných prostriedkov vo výške 18.881,41 € bol povinný vrátiť na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Keďže žalovaný dobrovoľne nevrátil nezúčtovanú časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4 VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť sumu vo výške 13.598,57 € Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z02 zo dňa 13.2.2015 a Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z03 zo dňa 14.3.2016 vo výške 5.282,84 €. Prvá žiadosť bola žalovanému doručená dňa 9.3.2015, druhá dňa 4.4.2016. Na základe týchto žiadostí bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu do 50. dní od ich doručenia, t.j. do 28.4.2015, resp. do 24.5.2016 v zmysle čl. 10 ods.6 VZP, čo ale neurobil. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a právoplatnom zastavení konania v časti istiny 13.598,57 s prísl., ostal predmetom konania už len nárok vyplývajúci zo Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z03 zo dňa 14.3.2016 vo výške 5.282,84 €, ktorá bola žalovanému doručená dňa 4.4.2016. Dňom 25.5.2016 sa teda (po 50. dňoch od doručenia) dostal žalovaný s plnením peňažného záväzku do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania od 25.5.2016 do zaplatenia.

19. To, že žalovaný prijal od žalobcu žalovanú sumu v konaní sporné nebolo. Žalovaný ale namietal premlčanie nároku žalobcu, skutočnosť, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný a jednou vetou bez odôvodnenia namietal tiež opodstatnenosť záverov administratívnej kontroly, ktoré nemajú oporu v skutkovom stave, teda namietal dôvodnosť uplatneného nároku. Tu súd zhodne so žalobcom uvádza, že rovnaké námietky ohľadom aktívnej legitimácie žalobcu boli vznesené aj v iných konaniach, kde boli žalovaní zastúpení rovnakým právnym zástupcom, JUDr. Žoldošom, resp. AK HKP Legal, s,r,o., ktorú na pojednávaniach zastupoval JUDr. Žoldoš, bola používaná rovnaká argumentácia, ako v prebiehajúcom súdnom konaní, a tieto námietky boli súdom vyhodnotené ako nedôvodné a žalobca bol v konaniach úspešný.

20. V súvislosti so snahou žalovaného na prenesenie dôkazného bremena ohľadom oprávnenosti alebo neoprávnenosti výdavkov na žalobcu nie je na mieste a súd tu zhodne so žalobcom príkladmo poukazuje na judikatúru, ktorá túto vec už riešila:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2020, sp.zn. 6Cob/28/2019-677, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.11.2018, č. k. 22Cb/122/2016-595. V odôvodnení rozsudku je uvedené:

„20. Súd prvej inštancie správne v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že žalovanému nevznikol nárok na uhradenie všetkých uplatnených výdavkov, t.j. v sume vo výške 4.558,75 eur, nakoľko v konaní nepreukázal oprávnenosť týchto výdavkov. Nárok prijímateľovi na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu. Podľa článku 16 bodu 4.18 VZP v rámci kontroly vecnej správnosti je poskytovateľ povinný overovať reálnosť, oprávnenosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokovovaných výdavkov. K samotnej kontrole projektu je uvedené, že ju poskytovateľ vykoná podľa ust. § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov ES v znení neskorších predpisov čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006.

21. Na základe uvedeného bolo dané zmluvné oprávnenie žalobcu na posúdenie oprávnenosti výdavkov, pričom do jeho autonómie danej prejavom vôle zmluvných strán bolo dané rozhodovanie o výške. Legitímna forma takéhoto určenia je kontrolou, ktorá bola taktiež presne definovaná. Nárok prijímateľa na vyplatenie alebo uznanie príslušnej platby vzniká len v rozsahu v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavku. To znamená, že poskytovateľ po obdržaní žiadosti o platbu s príslušnými dokladmi je oprávnený v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok preskúmať jej oprávnenosť.

22. Oprávnenie žalobcu neuznať výdavky nevyplýva len zo zmluvy o NFP, ale aj z ust. § 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva: „riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.“ Schválením výdavkov v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií. Na tomto mieste je vyjadrené, že ide o dokument,

na ktorý zmluva odkazuje ako „v znení aktualizácií“. O potvrdení znalosti obsahu zmluvy svedčí aj ustanovenie bodu 6.10 zmluvy, kde zmluvné strany prehlasujú, že obsahu a právnym účinkom zmluvy porozumeli a ich zmluvné prejavy sú dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné.

23. V bode 3.2 Zmluvy o poskytnutí NFP sa poskytovateľ zaväzuje, že poskytne prijímateľovi konečnú sumu nenávratného finančného príspevku vo výške 70 % zo schválených oprávnených výdavkov. To znamená, že uvedená čiastka je maximálna výška NFP avšak nie je to suma, ktorá musí byť prijímateľovi, teda žalovanému aj zaplatená, resp. na ktorú vznikne prijímateľovi nárok. Žalovaný teda nemohol ani nemôže automaticky očakávať preplatenie celého nenávratného finančného príspevku. Žalobca má zákonnú povinnosť kontrolovať hospodárnosť výdavkov, ktorá mu vyplýva z ust. § 24b ods. 2 písm. c) zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov....

24. Dôkazná povinnosť žalovaného vyplýva priamo z bodu 5.32 Zmluvy o poskytnutí NFP, podľa ktorého schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií. 26. Relevantné teda je, že žalovaný ako žiadateľ o nenávratný finančný príspevok s takto nastavenými podmienkami oprávnenosti výdavkov a spôsobu ich posudzovania po formálnej i obsahovej stránke primárne poskytovateľom a výslovne s podmienkou jeho rozhodnutia o oprávnenosti výdavkov, uzavretím zmluvy súhlasil. Ak by aj Usmernenie N3/2007 neexistovalo, tak žalovaný mal povinnosť preukázať, že ceny zodpovedali cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku (čl. 14 bod 1 VZP a žalobca by bol oprávnený krátiť výdavky prijímateľa (žalovaného), pričom nárok na poskytnutie NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ (žalobca) rozhodne o oprávnenosti výdavkov (čl. 16 bod 7.5 VZP). Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal oprávnenosť výdavkov, nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle Zmluvy o poskytnutí NFP. Nepredložil faktúry, zmluvy, dodacie listy, výpisy z bankových účtov. ...

28. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že nárok žalobcu ako poskytovateľa príspevku na vrátenie žalovanej sumy je oprávnený. V konaní tiež nebolo preukázané, že by žalobca porušil svoju právnu povinnosť voči žalovanému, pričom tento postupoval pri plnení svojich zmluvných povinností podľa dohodnutých zmluvných podmienok.“.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 14Cob/86/2018, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 27.07.2017, č. k. 19Cb/518/2015-1299. V odôvodnení je uvedený:

„47. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie sporu je určujúce vykonané dokazovanie a z neho vyvedené skutkové a právne závery. S tým súvisí aj odvolateľom namietané zhodnotenie dôkazného bremena v spore. Za podstatné a nosné k otázke dôkazného bremena v danom prípade je potrebné poukázať na znenie samotnej Zmluvy a s ňou spojených dokumentov spoluvytvárajúcich obsah právneho vzťahu - práv a povinností strán, z ktorých nepochybne vyplývala aj okresným súdom správne konštatovaná povinnosť žalovaného ako žiadateľa, preukázať oprávnenosť výdavkov zo zálohy poskytnutej žalobcom podľa Zmluvy. Preto nemohol byť zhodnotený ako prekvapivý záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalovaným vo vzťahu k jeho obrane, a to aj vo väzbe na odlišné, než žalovaným predkladané právne posúdenie sporu, založené na závere, že ak nárok prijímateľa na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu, tak pri absencii preukázania takého rozhodnutia o oprávnenosti výdavkov žalovaného z poskytnutej zálohy, žalovaný neunesol dôkazné bremeno o splnení tejto podmienky vzniku jeho nároku na nenávratný príspevok.

48. V nadväznosti na uvedené je potrebné uviesť, že pod dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo/52/2010 z 24. júna 2010). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu v konaní. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo

žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 81/2010 z 31. mája 2010).

49. V posudzovanom prípade bolo podstatné tvrdenie žalobcu, že po vyplatení peňažnej zálohy žalovanému nedošlo k vydaniu rozhodnutia o oprávnenosti výdavkov, teda že nedošlo k splneniu všetkých Zmluvou medzi stranami dohodnutých podmienok pre zúčtovanie zálohy - jej premeny na nenávratný finančný príspevok poskytovaný v zmysle zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva. Toto poskytnuté tvrdenie žalobca v dokazovaní preukázal, a preto pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany proti žalobe tvrdil v konaní opak, bolo skutočne jeho dôkaznou povinnosťou dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu vyvrátiť. V tomto smere nešlo o procesné pochybenie okresného súdu v procese dokazovania a jeho vyhodnocovania, ani o nesprávne hodnotenie dôkazného bremena. Určujúce boli podmienky zmluvy, o ktorých žalovaný nepochybne od jej uzavretia vedel, na ktoré pristúpil, preto nemohol byť dôvodný jeho odvolací dôvod o nesprávnom presune dôkazného bremena na žalovanú stranu, ani o tom, že z priebehu prvoinštančného konania (subjektívne) nadobudol dojem, že súd bude vyžadovať preukazovanie neoprávnenosti výdavkov žalovaného od žalujúcej strany.“

Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 05.03.2020, sp.zn.28Cb/41/2019 - 445 s doložkou právoplatnosti. tiež potvrdzuje argumentáciu žalobcu a v jeho odôvodnení je uvedené:

„49. V prípade refundácie ako aj vyúčtovania zálohových platieb platí, že nárok prijímateľa na vyplatenie alebo uznanie príslušnej platby vzniká len v rozsahu v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavku. To znamená, že poskytovateľ po obdržaní žiadosti o platbu s príslušnými podkladmi je oprávnený v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok preskúmať jej oprávnenosť v súlade s usmernením RO č. N3/2007 oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií a na základe preskúmania rozhodne v akom rozsahu výdavok uzná. Samotné schválenie žiadosti poskytnutie NFP a tým aj projektu tvoriaceho súčasť žiadosti ešte nezakladá nárok, nakoľko platné zmluvné podmienky nárok prijímateľa na úhradu výdavkov podmieňuje bez ďalšieho oprávnením poskytovateľa preskúmať a rozhodnúť v akom rozsahu platbu schváli. Jeho rozhodovacia činnosť je upravená legislatívou uvedenou vo výzve, v zmluve, vo VZP.

50. V článku 3. bod 3.7 Zmluvy sa Poskytovateľ a Prijímateľ sa dohodli: prijímateľ berie na vedomie, že ustanovením ods. 3.1 tohto Článku nie je dotknuté právo poskytovateľa vykonať finančnú opravu v zmysle čl. 98 nariadenia Rady (ES) 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 a v zmysle § 27 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva. čl. 6 bod 6.3 Zmluvy.

51. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z 2711023050101 zo dňa 22.06.2010, ktorá bola uzatvorená nielen v zmysle Obchodného zákonníka, ale aj v zmysle zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, pričom v danom prípade išlo o poskytovanie verejných finančných prostriedkov, a poskytovateľovi vznikla povinnosť kontroly efektívnosti a účelnosti použitia pomoci a podpory podľa Nariadenia rady (ES) č. 1083/2006 a Nariadenia Komisie (ES) Č. 1828/2006, a zároveň v zmysle zmluvy, ak by došlo k vyplateniu platby na základe nepravých alebo nesprávnych údajov, išlo by o porušenie finančnej disciplíny podľa zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách, ako aj na všeobecné zmluvné podmienky, dospel k záveru, že postup žalobcu vykonaním opätovnej kontroly v rámci spätného overovania administratívnej kontroly ŽoP Č. 27110230501503, ZAK zo dňa 21.11.2014, bol v zmysle vyššie uvedených ustanovení článku 3. zmluvy o NFP. Súd považoval postup žalobcu za oprávnený a jeho nárok za preukázaný a dôvodný, čo malo za následok úspech žalobcu v spore tým, že súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

52. K retroaktívnemu uplatneniu aktualizácie Usmernenia RO č. N3/2007, ktorú namietal žalovaný, súd poukazuje na Zmluvu o NFP zo dňa 22.06.2010, článok 5, bod 5.3.2. ako aj a na rozsudok OS Žilina zo dňa 27.07.2017 č.k. 19Cb 518/2015-1299, potvrdený rozsudkom KS Žilina zo dňa 07.02.2019, č.k. 14Cob 86/2018, v zmysle ktorého toto zmluvné dojednanie upravuje na základe zmluvnej vôle zmluvných strán základ k tomu, aby sa súčasťou obsahu zmluvy stali i aktualizácie označených dokumentov, teda i Usmernenia RO č. N3/2007. Pokiaľ sa mal naplňať účel zmluvy spočívajúci okrem iného v dodržiavaní požiadavky hospodárneho a efektívneho vynakladania prostriedkov príspevku,

bolo žiaduce aby oprávnenosť výdavkov, na ktoré žalovaný prostriedky príspevku v tom čase použil, preukazoval žalovaný podľa aktuálnej zmluvnej úpravy reflektujúcej vývoj na trhu vrátane vývoja cien v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Aktualizáciou Usmernenia RO č. N3/2007 (oprávnenosťou a krátením výdavkov) sa vo svojom rozhodnutí zaoberal KS BA v rozsudku č.k. 2Cob 133/2018-770 zo dňa 18.06.2019, na ktorý súd tiež poukazuje a v zmysle ktorého podpisom zmluvy sa stalo predmetné usmernenie záväzné. Slovné spojenie v znení neskorších aktualizácií nie je možné zamieňať so slovným spojením v znení neskorších právnych predpisov, ktoré sa vzťahuje iba na právne predpisy a pri ktorých sa zároveň vylučuje retroaktivita. V tomto prípade však nešlo o právny predpis, ale o zmluvu, v ktorej bola stanovená ako jedna zo špecifických podmienok postupovať pri preukazovaní oprávnenosti výdavkov v zmysle Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií. 53. K záverom auditu, na ktoré poukazoval žalovaný v odpore, v rámci obrany z obsahu ktorého vyplývalo, že auditorská skupina MF SR odporúčala auditovanej osobe Sociálnej implementačnej agentúre Bratislava, neuplatňovať limity oprávnenosti výdavkov stanovené aktualizáciami č. 8, 9, 10 Usmernenia riadiaceho orgánu č. N3/2007 (metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013) na výdavky uplatňované na základe zmlúv o poskytnutí NFP, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť pred dňom nadobudnutia platnosti a účinnosti jednotlivých aktualizácií, súd uviedol, že uvedené stanovisko malo iba odporúčajúci charakter, pričom v danom konaní bola záväzujúca Zmluva o NFP zo dňa 22.06.2010, ktorú zmluvné strany medzi sebou uzavreli.

54. Súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že tomuto konaniu prechádzalo množstvo súdnych konaní na rôznych súdoch SR, ktoré posudzovali zmluvné vzťahy zo zmlúv o NFP. V rámci rozhodovacej činnosti súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Cob/153/2013 zo dňa 07.12.2016, Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 20C/259/2015, Rozsudky KS v Bratislave zo dňa 25.10.2018, č. k. 1Cob/7/2018-704; zo dňa 22.11.2018, č. k. 1Cob/111/2017- 822, zo dňa 26.09.2018, č. k. 7Co/90/2016-670; zo dňa 18.06.2019, č. k. 2Cob/133/2018- 770; Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 14Cob/86/2018.“.

21. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu, ktorú žalovaný vzniesol, súd má za to, že tento nárok premlčaný pri 4.ročnej premlčacej dobe v zmysle § 397 Obchodného zákonníka nie je. Všeobecná dĺžka premlčacej doby v obchodno-právnych vzťahoch je teda 4 roky. Súd pri rozhodovaní o vznesenej námietke premlčania vychádzal z ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom a z ustanovenia § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby. Súd vychádzal aj z ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné a § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 27140130155/Z03 zo dňa 14.3.2016 bola doručená žalovanému dňa 4.4.2016. Na základe tejto žiadosti bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu do 50. dní od jej doručenia v zmysle čl. 10 ods. 6 VZP, t.j. do 24.5.2016. Splatnosť vrátenia dlžnej sumy je viazaná na predmetnú žiadosť o vrátenie. Žaloba bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená dňa 10.9.2019, teda v rámci premlčacej doby, nie po jej uplynutí.

22. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovaného, teda že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, súd opäť zhodne so žalobcom poukáže na judikatúru, ktorá túto vec už riešila a s ktorou sa aj súd plne zhoduje:

Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 05.03.2020, sp.zn.28Cb/41/2019 - 445 s doložkou právoplatnosti, v odôvodnení rozsudku je uvedený:

„21. Súd námietku žalovaného, ktorý tvrdil, že v zmysle Zákona o pohľadávkach štátu účinného odo dňa 01.01.2015 je žalobca len správcom pohľadávky štátu a nositeľom pohľadávky je štát a daný zákon sa vzťahuje aj na tento prípad, považoval za nedôvodnú s poukazom na zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu, ktorý sa na danú vec nevzťahuje. Súd dospel k záveru, že žalobca pri uzatvorení zmluvy nekonal ako správca, ale ako samostatný právny subjekt, ktorý konal vo vlastnom mene, a ktorý ako samostatný právny subjekt uzatvoril aj zmluvu o NFP. Nakoľko Zmluvu o NFP uzatvorilo ministerstvo

a nie SR - štát, ide v danom prípade o vymáhanie pohľadávky zo záväzkového vzťahu uzatvoreného medzi žalobcom a žalovaným.

22. Z uvedeného vyvodil súd záver, že žalobca bol nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide, teda bol v konaní aktívne vecne legitimovaný (rozhodnutie NS Slovenskej republiky zo dňa 9. októbra 2013 sp. zn. 1MCdo 11/2012) a námietku žalovaného týkajúcej sa nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu považoval za nedôvodnú.“

Rovnako závery o tom, že žalobca je aktívne legitimovaný v tomto konaní vyplývajú aj napr. z Rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 31.01.2020, sp. zn. 9Cb/146/2014-448, či Rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 12.02.2020, sp. zn.12C/420/2015-11

23. Rovnakú právnu argumentáciu ako v tomto prebiehajúcom súdnom konaní používali žalovaní zastúpení rovnakým právnym zástupcom (či AK HKP Legal,s,ro, alebo JUDr. Žoldošom) aj v iných konaniach v súvislosti s uplatnenými nárokmi žalobcu na vrátenie NFP, a to aj pokiaľ ide o nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, či vznesenej námietky premlčania.. Žalobca bol v týchto konaniach úspešný a rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/2/2022 zo dňa 12.4.2022, sp. zn. 9Co/40/2020-1272 zo dňa 13.5.2021 a 3Cob/50/2020-583 zo dňa 19.11.2020, ktoré žalobca na poslednom pojednávaní súdu predložil, boli rozsudky súdu prvej inštancie potvrdené a žalobcovi/ žalobcom, bol priznaný 100 % nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov správou pohľadávky štátu na účely tohto zákona je súhrn oprávnení a povinností, na ktorých základe je správca oprávnený s pohľadávkou štátu nakladať, uplatňovať a vymáhať ju v mene štátu.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. ak má prijímateľ povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť, vysporiadanie finančných vzťahov sa vykoná podľa § 27 až 28a a za podmienok a spôsobom uvedeným v zmluve alebo v rozhodnutí o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1. Ak suma príspevku alebo jeho časti, ktorá sa má vrátiť, nepresiahne 40 eur tento príspevok alebo jeho časť riadiaci orgán neuplatňuje a nevymáha.

Podľa § 24b ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. kontrolu projektu vykonáva riadiaci orgán. Riadiaci orgán môže poveriť výkonom kontroly projektu právnickú osobu, ktorá má odborné, personálne a materiálne predpoklady na výkon tejto kontroly; tým nie je dotknuté ustanovenie § 7 ods. 3.

Podľa § 24b ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z. kontrolou projektu riadiaci orgán overuje

a) plnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory,

b) súlad platby a súvisiacej dokumentácie s osobitnými predpismi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a na základe ktorých sa Slovenskej republike poskytujú prostriedky zo zahraničia a uzatvorenými zmluvami podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka,

c) hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory.

Podľa § 28 ods. 8 zákona č. 528/2008 Z. z. Ak má prijímateľ povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť a nevyvsoriadal ho z vlastnej iniciatívy vrátením alebo nenavrhol vzájomné započítanie, vykonanie vzájomného započítania navrhne podľa odseku 4 riadiaci orgán alebo ho riadiaci orgán prostredníctvom žiadosti o vrátenie vyzve na vrátenie príspevku alebo jeho časti. V tomto prípade prijímateľ vráti prostriedky Európskej únie schválené certifikačným orgánom na osobitný účet ministerstva financií vedený v Štátnej pokladnici. Prostriedky Európskej únie neschválené certifikačným orgánom a prostriedky štátneho rozpočtu vráti do rozpočtu príslušnej platobnej jednotky podľa osobitného predpisu.⁵⁴ <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2008-528>>) Ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa prvej vety alebo neuzavrie s riadiacim orgánom dohodu o splátkach podľa § 28a, alebo ak riadiaci orgán nepostupuje podľa § 27a ods. 2 alebo ods. 4, riadiaci orgán postupuje podľa osobitného predpisu.⁶⁸) <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2008-528>> Ak poskytovateľ vyzval prijímateľa na vrátenie príspevku alebo jeho časti podľa prvej vety a prijímateľ vráti príspevok alebo jeho časť za podmienok a spôsobom uvedeným v zmluve alebo v rozhodnutí alebo ak prijímateľ postupuje podľa § 28a a uzavrie s poskytovateľom dohodu o splátkach alebo dohodu o odklade plnenia, správne konanie sa nezačne.

25. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a ustanoveniami Zmluvy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1, 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p, teda úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).